

Válečné škody: V jaké lhůtě a u kterého úřadu bylo podati přihlášky válečných škod?

(Nález ze dne 16. ledna 1924 č. 505.)

V ě c: Bohuslav Š. v S. (adv. Dr. Otto Sommer z Prahy) proti civilní správě Podkarpatské Rusi stran náhrady válečných škod.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — —

Na sporu jest jediné otázka, zda podal st-l ve smyslu vl. nař. z 21. května 1920 č. 366 Sb. přihlášku o náhradu škody včas čili nic.

Nesporno jest, že st-l přihlášku ve smyslu cit. nař. podal 23. října 1921, tedy dávno po uplynutí lhůty v § 4 cit. nař. stanovené a 30. června 1920 končivší. St-l dovolává se však toho, že žádost za náhradu škody koncem roku 1914 utrpěnou podal u mno již počátkem dubna 1919, kde je patrně ve spisech. Při ústním líčení dovozoval, že žádost tu bylo pokládati za přihlášku ve smyslu cit. nařízení; jako vadu řízení uplatňoval, že úřad nepřezkoumal, zda žádost tu bylo považovati za přihlášku uvedenému nař. vyhovující, nebo že nenařídil, aby žádost ta byla ve smyslu nařízení doplněna.

K namítaným vadám těm nss sice přihlížeti nemohl, ježto nebyly uplatňovány v písemné stížnosti, přes to však zkoumal, zda úsudek žal. úřadu není stížen vadami, ke kterým soud musí přihlížeti z moci úřední.

Vad takových nss neshledal.

Nař. z 21. května 1920 č. 366 Sb. stanoví v § 3, že přihlášky válečných škod podle mírových smluv, pokud jde o státní příslušníky čl. republiky, bydlící na území této republiky, jest podati u polit. úřadu I. stolice bydliště žadatelova. § 4 stanoví pak v 1. odst., že přihlášky musí býti podány nejpozději do 30. června 1920, jinak že se k nim nepřihlíží. V 2. odst. stanoví pak § 4, že jenom ve výjimečných případech, prokáže-li se, že strana pro nepřekonatelné překážky nemohla přihlášku dříve podati, může býti přihlédnuto i k přihlášce později podané. § 5 stanoví, co má přihláška obsahovati. § 6 obsahuje zvláštní ustanovení pro strany, které již za náhradu škody žádaly.

Uváží-li se, že odst. 6. § 5 cit. nař. stanoví, že přihláška musí též obsahovati prohlášení, zda strana dosud žádost nebo přihlášku o náhradu škody nepodala a náhrady neobdržela, po případě kde a kdy přihlášku již podala a jakou náhradu již obdržela, při čemž poukázáno k ustanovení § 6 cit. nař., nutno ustanovení to v souvislosti s § 6 vykládati v ten rozum, že strana, která podala žádost nebo přihlášku jinde než u úřadu v § 3 uvedeného ve lhůtě § 4 stanovené a do 30. června 1920 jdoucí, musí přes to žádost nebo přihlášku tu do 30. června 1920 podati u příslušného podacího úřadu, totiž u polit. úřadu svého bydliště a v ní prohlásiti, kde a kdy původní žádost podala a jakou náhradu již obdržela. Účelem, proč předpis § 5, odst. 6 byl do nař. pojat, byla nutnost přihlášení válečných škod podle mírových smluv koncentrovati, ježto podle ustanovení § 7 téhož nař. úřady dalším řízením po-

věřené byly povinny v krátkých lhůtách žádosti a přihlášky předložit min. zahr. za účelem předložení celého materiálu reparační komisi.

§ 7 cit. nař. nelze vykládati v ten smysl, že by mno bývalo povinno, přihlášku st-lovu po případném jejím doplnění postoupiti příslušnému úřadu k dalšímu řízení, neboť § 7 obsahuje předpisy, týkající se dalšího řízení jen o přihláškách již podaných u úřadu k přijetí jich dle § 3 příslušného, a jeho odstavec 2. neznamená, že úřad nepřislušný, u něhož přihláška byla již dříve učiněna, má ji postoupiti úřadu příslušnému, nýbrž stanoví jen, že úřad k přijetí přihlášky povolaný postoupí ji případně úřadu jinému, jenž jest příslušný k vyšetření škody dle § 8 cit. nařízení.

St-li náleželo tedy v daném případě, aby po vydání nař. č. 366/20 úřadu, v § 3 nařízení tohoto uvedenému, přihlášku podal a v ní oznámil, že 7. dubna 1919 podal u mno žádost za náhradu škody, neb aspoň toto oznámení učinil a současně přihlášku u mno podanou doplnil ve smyslu § 6 a včasné předložení její úřadu dle § 3 příslušnému opatřil.

Pokud se st-l dovolává ustanovení § 4, odst. 2. cit. nař., že může býti přihlíženo i k přihlášce později podané, jest podotknouti, že na takové prodloužení lhůty nepřiznává cit. nař. žádného nároku a že by i v případě vyhovění se mohlo jednati o prodloužení jen do té doby, do které jest úřad povinen přihlášky předložit úřadu nadřízenému.

Z těchto úvah nemohl nss shledati, že by provedené řízení trpělo takovými vadami, ke kterým bylo nutno přihlížeti z moci úřední, nebo které by byly znemožnily přezkoumání výroku žal. úřadu po stránce právní, pročež bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3129.

Zajištění bytu: * Zajištěním bytu není zasaženo do subjektivních práv nájemníka. Stížnost, stojící na stanovisku opačném, jest bezdůvodná.

(Nález ze dne 17. ledna 1924 č. 190).

V ě c: Leopold R. v P. proti župnímu úřadu v Košicích o zajištění bytu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zajistil župní úřad v Košicích podle zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. v domě X. v Košicích, byt, dosud obývaný st-lem pro župního hlavního notáře v Košicích.

V důvodech uvedeno, že bylo konaným šetřením zjištěno, že byt byl 19. srpna 1922 obýván státním zaměstnancem, který byl služebně přeložen do obce jiné a tam nastoupil již službu, takže uprázdnění bytu jest jen otázkou času a možnosti, kdy st-li bude zajištěn rodinný byt v Z.

Dále v důvodech uvedeno, že námitka st-lova, že zajišťovací řízení nebylo zavedeno pro určitou osobu, nemá zákonného podkladu, další námitka, že si st-l ponechá byt pro svou neteř a dva syny za účelem návštěvy škol v K. ve smyslu § 6 zák. z 27. dubna 1922 č. 130 Sb., nemůže padati na váhu, poněvadž § 13 cit. zák. odnímá disposici s bytem